

Cor Jove Nacional de Catalunya, Conxita Garcia & Mireia Barrera —Curs d'òpera i contemporaneïtat catalana

Estiu al Palau

Dissabte, 26 de juliol de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Cor Jove Nacional de Catalunya*

David Malet, piano

Conxita Garcia, directora convidada

Mireia Barrera, directora titular

*Agrupació amb finalitat pedagògica

I

Henry Purcell (1659-1695)

"To the hills and the vales" de *Dido and Eneas*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

"Questo è il cielo di contenti" d'*Alcina*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

"Heil, sei euch Geweihten" de *Die Zauberflöte*

Gaetano Donizetti (1797-1848)

"Che interminabile andirivieni!" de *Don Pasquale*

Ambroise Thomas (1811-1895)

"Comme la fleur" d'*Hamlet*

Richard Wagner (1813-1883)

"Wach' auf!" de *Die Meistersinger von Nürnberg*

Giuseppe Verdi (1813-1901)

"Va pensiero" de *Nabucco*

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

"Coro delle campane" d'*I Pagliacci*

Pietro Mascagni (1863-1945)

"Gli aranci olezzano" de *Cavalleria Rusticana*

Georges Bizet (1838-1875)

"Les voici, voici la quadrille" de *Carmen*

II

Rafael Ferrer i Fitó (1911-1988)

Tres "Parenostre"

Parenostre I - de la Fe

Parenostre II - de l'Esperança

Parenostre III - de la Caritat

Salvador Brotons (1959)

La Arboleda

Benet Casablancas (1956)

Tríptic del Marquet (estrena absoluta)

Comoedia Harmonica

Desig i sofre

L'origen – El destí

Pau Casals (1876-1973)

O vos omnes

Feliu Gasull (1959)

Cançó de bressol de la Cesca - (Lucía Sepúlveda,
soprano solista)

Albert Guinovart (1962)

Dues cançons populars catalanes

El mariner

Margarideta

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#coral #jovestalents #patrimonicatalà

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Poema

Parla

Com a l'alzinar,
allí on el caçador
atrapa el llapí
amb la llacera,
així l'encalç del mot
que es desdiu del silenci.

L'alenda del món,
el tímid remoreig,
la lesura de no saber-se
al costat de les coses
quan es trenca el caos
i arriba el balbuceig.

Si algú no se'ns adreça,
en allò que *viu* i *és*,
com el coneixerem?

Compartir pa i taula
és estimar els noms,
la conversa, el so
fugaç d'un aleteig
rere el turó feréstec.

Perquè l'amor és una escolta.
I tot ressona i canta.

Som perquè algú
ha parlat.

Lluís Calvo

Del llibre *Talismà*.

Barcelona: LaBreu Edicions, 2017.

Palau Nit: *gastromodernisme*

Palau de la Música Catalana

Una experiència nocturna que combina
patrimoni, cultura i gastronomia

Comentari

El Cor Jove Nacional canta l'òpera i la Catalunya d'avui

El Cor Jove Nacional de Catalunya (CJNC) reuneix anualment joves cantaires d'entre divuit i vint-i-vuit anys en una experiència artística d'alt nivell al costat de directors de prestigi. Amb més d'una dècada de trajectòria, s'ha consolidat com a plataforma d'excel·lència i referent de la formació coral al país. Enguany el projecte s'articula en dues parts: una dedicada al repertori operístic, dirigida per Conxita Garcia, i una altra centrada en la creació coral catalana contemporània, sota la direcció de Mireia Barrera.

Amb aquesta selecció copsarem el rol estructural en la música i la dramaturgia que el cor ha tingut des dels inicis de l'espectacle operístic. Vinculat al model tràgic de la tragèdia grega –com a col·lectiu que comenta l'acció o expressa l'estat moral de la comunitat–, amb el temps el cor va assumir rols dramàtics més específics fins a arribar a encarnar un personatge col·lectiu amb veu narrativa i funcions diverses: des d'un reforç simbòlic fins a ésser agent d'acció dramàtica, passant per reflectir, amplificar i estructurar el conflicte escènic.

Durant el segle XVII, en obres com *Dido and Aeneas* de Purcell i *Alcina* de Händel, el cor actua com a reflex emocional dels personatges, com a transició entre escenes o pot assumir funcions cerimonials o místiques, com a marc retòric de l'heroisme o l'espiritualitat, com a *La flauta màgica*. Amb el Romanticisme el cor guanya pes dramàtic i esdevé observador, comentarista i agent actiu. A *Die Meistersinger von Nürnberg* de Wagner simbolitza l'ordre establert, la ciutat, la tradició, el *Volksgeist*, és a dir, l'esperit del poble alemany com a ens abstracte. Quelcom equiparable a la pregària coral amb girs de cant gregorià en el paradigmàtic “Va pensiero” del *Nabucco* verdia, on el poble israelita captiu dels hebreus era el reflex dels estats italians del nord sota domini dels austríacs.

En canvi, a “Che interminable anderivieni!” del *Don Pasquale* donizettià, el cor només comenta la tensió matrimonial entre el vell Don Pasquale i la seva jove esposa; A *Hamlet* de Thomas (“*Comme la fleur*”) i a *Cavalleria rusticana* de Mascagni (“*Gli aranci olezzano*”), descriu l’entorn natural com a contrast líric davant els conflictes dramàtics imminents: el descens d’Ofèlia a la folia o la tensió latent d’un matí pasqual al poble amb referències als tarongers, els vestits blancs i festius. En altres òperes, com *I pagliacci* de Leoncavallo (cor de les campanes) i *Carmen* de Bizet (“Les voici, voici la quadrille”), el cor pot jugar un paper gairebé cinematogràfic, tot construint ambients, marcant el ritme de l’acció i participant activament del color local i/o la dansa.

De fet, alguns d’aquests fragments es basen en ritmes de dansa i estils definits (vals, marxa festiva, himne, himne patriòtic, lament...), amb una escriptura predominantment vertical – homorítmia i, a vegades, homofonia entre les veus–, essent contrastada per puntuals passatges contrapuntístics (a diverses veus) dins la textura de la melodia acompanyada i jocs motívics de pregunta-resposta entre veus masculines i femenines, que ofereix un plus de teatralitat i varietat tímbrica.

La segona part del programa se centra en repertoris poc habituals, amb una selecció d’obres corals catalanes contemporànies que dialoguen amb la tradició, el territori i la paraula poètica com a vehicle d’expressió i identitat, i que exploren una gran varietat sonora i un fort compromís artístic amb les noves generacions corals. S’hi inclou el motet *a cappella* de Pau Casals *O vos omnes*, meditació elegíaca i austera sobre el sofriment, amb un estil postromàntic on l’equilibri de les veus, especialment en els passatges desdoblats, és fonamental. Després el tríptic de *Parenostres* del director d’orquestra i compositor Rafael Ferrer i Fitó ens atansarà a una de les seves aportacions més destacades al servei d’una expressivitat dedicada respectivament a la fe, l’esperança i la caritat, amb contrastos de textura i intensitat que evoquen els diferents matisos d’aquestes tres pregàries.

En un altre registre, la *Cançó de bressol de la Cesca* de Feliu Gasull amb text de Maria-Mercè Marçal (*Cançó de bressol*) està dedicada a la seva segona filla i es tracta d'una peça *a cappella* que pertany a la suite *Tirius* per a viola, arpa, guitarra i cor mixt. Aquí, la sensibilitat poètica de la maternitat s'uneix a una escriptura musical d'arrel mediterrània amb suggestives disgregacions que arriben a nou veus en un entramat de textura tan dens com ric harmònicament per a una obra íntima, molt continguda de dinàmiques i que s'extingeix en el silenci.

Amb l'estrena del *Triptic del Marquet*, Benet Casablanca homenatja el seu amic i poeta Josep-Ramon Bach amb una composició *in memoriam*; amb ell va compartir vetllades i excursions al Marquet de les Roques, que és la casa pairal de La Mola on, per cert, es reunien el també poeta Joan Oliver i els seus companys de la Colla de Sabadell. Escrit per a cor mixt, la primera i la tercera d'aquestes miniatures s'estructuren en forma de cànon i emmarquen un interludi líric obert per un compàs a *bocca chiusa* i clos en pianíssim. Aquesta és una obra que trasllueix la devoció de Casablanca per la polifonia renaixentista aplicada al seu verb personal en els jocs de dissonàncies, el sentit del color, la saviesa en l'idiomatisme i una riquesa harmònica que arriba a assolir set veus simultànies.

Originalment coneguda com *The grove, La arboleda* va ser un encàrrec del Portland Symphony Choir sobre text d'Octavio Paz que Salvador Brotons va compondre el 1994 per a cor mixt i piano i adaptada el 2002 a l'original en castellà. Està dividida en diverses seccions contínues en un desenvolupament orgànic del material i amb un protagonisme quasi orquestral del piano amb alguns passatges pseudominimalistes: un inici misteriós i nocturn evocant el bosc; una altra secció més ràpida i expansiva amb la sortida del sol; una tercera, la més desenvolupada, on l'autor descriu la realitat del seu país des d'un angle pessimista i que culmina en un clímax fortíssim, seguit d'un postludi que reelabora el material inicial per retornar al silenci primigeni reblant un viatge musical amb el característic impuls melòdic, equilibri formal i força expressiva de Brotons.

Per acabar, Albert Guinovart revesteix les cançons populars *El mariner* i *Margarideta* de color i vitalitat sense perdre'n el caràcter tradicional i afegint-hi una escriptura rica i idònia en una celebració com aquesta que explora la vitalitat de la coral com a instrument: per la força dramàtica, per la bellesa de les melodies, per la seva potència expressiva i per les sinergies individuals en la cooperació col·lectiva.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

FRINGE TORROELLA

18.07—20.07
2025

18.07.25
Momi Maiga
Arrel

18.07.25
Catherine Manson
Jove Orquestra
Nacional de
Catalunya
Clàssica

19.07.25
Quartet Vivancos
Clàssica

19.07.25
Inés Issel
Burzyńska
Clàssica

19.07.25
Olga Benito
Clàssica

19.07.25
Sadler & Conrad
Antiga

19.07.25
The Banshies
Antiga

19.07.25
Bandera & Motis
feat. David
Mengual
Jazz

19.07.25
Gregori Hollis
Jazz

19.07.25
Somewhere
Jazz

20.07.25
Oriol Estivill
Daniel Ruiz
Clàssica

20.07.25
Trio Defilló
Clàssica

20.07.25
La Mandorle
Antiga

20.07.25
Carles Blanch
Marc Clos
Antiga

20.07.25
Escarteen
Sisters
Arrel

20.07.25
Kelimós
Arrel

20.07.25
L'arannà
Arrel

20.07.25
Joana Dark
Arrel

TALENT MUSICAL EMERGENT

Organitza:

JM Torroella de Montgrí JM Catalunya

Amb el suport de:

Sabadell

Generalitat de Catalunya

Diputació de Girona

Amb la col·laboració de:

Institut Ramon Llull

Montgrí de Montgrí

inàem

EEEMERGING

EL LABIRINT

JORDIQUERA

MAC

MACPORT

LA SALA

MACPORT

MACPORT

MACPORT

MACPORT

MACPORT

MACPORT

Mitjans oficials:

LAVANGUARDIA

ara.cat

NÚVOL

Capitall

3000

SABADINYA

ICG

Capital

tar·nja

EEEMERGING

fest clàssica

apropa cultura

MACPORT

A RECER DE LA FÚRIA DEL MÓN

Concerts gratuïts www.fringe.cat

Biografies

Cor Jove Nacional de Catalunya

El Cor Jove Nacional de Catalunya (CJNC) és una iniciativa del Moviment Coral Català i de Corals Joves de Catalunya que té el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Ramon Llull.

Neix per oferir una oportunitat formativa al més alt nivell als millors talents del país, sota la direcció de reputats directors nacionals i internacionals, i pretén ser una eina d'Estat a l'estil dels cors joves nacionals de la majoria dels països europeus. És, també, ambaixador de l'excel·lència coral catalana més enllà de les nostres fronteres. L'extensa xarxa coral de Catalunya, amb més de mil cors i més de trenta mil cantaires és el millor aval d'aquest projecte.

El Cor Jove Nacional de Catalunya està format per cantaires de divuit a vint-i-vuit anys, seleccionats mitjançant un procés d'audicions. El CJNC es troba de forma esporàdica al llarg de l'any, tot procurant no interferir en l'activitat ordinària dels cors. Pel que fa a les seves trobades regulars, suposen que durant un període entre una setmana i deu dies, els joves conviuen i treballen el repertori, la tècnica vocal i altres aspectes diversos importants per a la seva formació com a cantants. Aquestes trobades es clouen amb diversos concerts pel territori català.

La direcció artística és sempre a càrrec de directors de màxim prestigi. La titularitat del CJNC, que es va renovant, es concedeix a un director o directora català, però la formació treballa habitualment amb directors internacionals oferint propostes de màxima qualitat. Per al període 2023-2027 la directora titular és Mireia Barrera.

David Malet, piano

® Martín Franchi

Inicia els seus estudis musicals a l'Escolania de la Catedral de Barcelona. Posteriorment, ingressa al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona on obté cinc titulacions superiors i diverses distincions d'honor. També obté un Màster en interpretació al Conservatori del Liceu. Estudia orgue amb Montserrat Torrent i piano amb Maria Jesús Crespo. Del 1999 al 2003 estudia orgue i direcció d'orquestra a Viena amb Michael Radulescu, Reinhard Schwarz i Georg Mark.

Ha estat durant quinze anys el segon organista de la Catedral de Barcelona i ha actuat arreu de l'estat així com, eventualment, a l'estranger. Ha enregistrat 13 discs. Actualment, compagina l'activitat concertística amb la docència al Conservatori Superior de Música del Liceu, al Conservatori Professional de Badalona i a l'ESMUC. També és organista titular al Palau Güell de Barcelona.

Conxita Garcia, directora

Nascuda a Barcelona, realitzà els estudis musicals al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona i es graduà en direcció d'orquestra, direcció de cor i cant. En direcció coral va ser alumna del mestre Enric Ribó i, en direcció d'orquestra, de Salvador Mas. A més, en el camp de la direcció és deixeble, entre d'altres, de Pierre Cao, Erwin List, Simon Johnson, Eliane Lavail, Maria Blasco, Manuel Cabero, Jos Wuytack i Helmut Rilling.

Ha estat membre de diverses formacions cambrístiques i ha actuat com a soprano solista. Va ser directora fundadora del Cor Jove de l'Orfeó Català i del Cor de Cambra Discantus de Barcelona. També ha dirigit la Coral Celístia de Barcelona, l'Orfeó Joventut Terrassenca i el Cor dels Amics de l'Òpera de Girona, i ha estat sotsdirectora de l'Orfeó Català.

El 2015 va ser nomenada directora titular del Cor del Gran Teatre del Liceu, del qual ja havia estat mestra assistent des del 2002, i el 2021 passà a ser-ne adjunta a la Direcció Musical. La seva tasca com a directora s'ha projectat en nombroses actuacions per les millors sales d'arreu d'Europa i en nombrosos enregistraments. Actualment també és directora del Cor de Cambra de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i de la Coral Sant Ignasi de Barcelona.

Fou presidenta de la Federació de Corals Joves de Catalunya (CJC), amb la qual va ser guardonada amb el Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya (1994), i responsable tècnica del Moviment Coral Català (MCC). Igualment, ha col·laborat com a assessora musical a Televisió de Catalunya.

En el camp de la docència, desenvolupa una important tasca pedagògica impartint cursos internacionals de direcció coral i com a membre de nombrosos jurats. També ha impartit cursos per a l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Barcelona i ha estat membre del Consell Tècnic Assessor del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, on ha ofert també diversos cursos de formació.

Mireia Barrera, directora

Nascuda a Terrassa i formada al Conservatori Municipal de Música de Barcelona, va estudiar a l'Escola Internacional de Cant Coral de Namur (Bèlgica) amb el director de cor i orquestra Pierre Cao. També ha participat en diferents cursos impartits per M. Cabero, E. Ribó i L. Héltay. Paral·lelament ha realitzat estudis de cant amb M. Dolors Aldea.

Va ser directora del Cor Madrigal de Barcelona del 1993 al 2019 i directora titular del Coro Nacional de España del 2005 al 2010. Actualment col·labora amb el Coro de la Comunidad de Madrid com a primera directora convidada i, des de la temporada 2012-13, dirigeix el grup vocal professional Barcelona Ars Nova. També ha estat directora titular de la Capella de Música de Santa Maria del Mar i, fins al desembre del 2005, va dirigir el Coro de la Orquesta Ciudad de Granada, del qual és fundadora. Ha col·laborat amb el Cor del Gran Teatre del Liceu, Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra, Orquestra Barroca Catalana, l'orquestra Vespres d'Arnadí i el Coro de la RTVE, entre d'altres. Durant els anys 1998-2005 va preparar els cors infantils col·laboradors de les temporades simfòniques de l'OBC.

En l'àmbit docent, ha estat professora de direcció coral a l'Escola Superior de Música de Catalunya (2002-2005) i ha impartit cursos per a la FCEC, així com en diferents ciutats de l'Estat.

El 2014 va ser guardonada amb el Premi Nacional de Cultura per la seva trajectòria en el cant coral i l'interès en la difusió de la música contemporània. Així mateix, cal destacar el seu interès pel diàleg entre la música i altres disciplines artístiques, que l'ha dut a col·laborar amb artistes com ara Perejaume o les companyies de dansa IT Dansa i Santamaría.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Formació

Cor Jove Nacional de Catalunya

Sopranos

Clàudia Andreu Muñoz

Mireia Espada Baró

Laia Font Cabrera

Roser Gelis Estalella

Luna Maestro Luengo

Lucía Sepúlveda Rojas

Aina Vicens Salvador

Núria Vives Xalabarder

Contralts

Adriana Berruezo Simón

Paula Boix Ibars

Elena Casuso Guinart

María Teresa Casuso Guinart

Anna Galera Llobera

Albert Guiñón Fort

Mireia Sans i Milà

Pau Vallès Martínez

Tenors

Jordi Calpe i Planells

Guillermo Plazas Canete

Irvin Stalin Sánchez Vargas

José Enrique Torres Rangel

Marçal Vilà Pla

Miquel Villalba Castells

Baixos

Gerard Amor Roca

Alejandro Arribas Miranzo

Lluc Bonal Cordomí

Martí Brutau Vila

David Guitart i Solanes

Ot Oset Valls

Arnau Segura Rovira

Víctor Sostres Honorato

Textos

Henry Purcell (1659-1695)

Nahum Tate (1652-1715), llibret

Dido and Aeneas

"To the hills and the vales"

To the hills and the vales,
To the rocks and the
mountains,
To the musical groves
and the cool shady fountains.
Let the triumphs of love and
of beauty be shown,
Go revel, ye Cupids, the day is
your own.

*Als turons i les valls,
a les roques i les muntanyes,
a les musicals arbredes
i a les fonts fresques i
ombrívols.
Deixa que es mostrin els triomfs
de l'amor i de la bellesa,
aneu a festejar, Cupidos, el dia
és vostre.*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Llibret d'autor desconegut, basat en el poema
èpic *Orlando Furioso* de **Ludovico Ariosto**
(1474-1533)

Alcina

"Questo è il cielo di contenti"

Questo è il cielo de' contenti,
Questo è il centro del goder;
Qui è l'Eliso de vivienti,
Qui l'eroi forma il piacer.

*Aquest és el cel de la satisfacció,
aquest és el centre del gaudi;
aquí és l'Elisi dels vius,
aquí l'heroi forma el plaer.*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Emanuel Schikaneder (1751-1812), llibret

Die Zauberflöte

"Heil, sei euch Geweihten"

Heil sei euch Geweihten!
Ihr dranget durch Nacht.
Dank sei dir, Osiris,
Dank dir, Isis, gebracht!
Es siegte die Stärke
Und krönet zum Lohn
Die Schönheit und Weisheit
Mit ewiger Kron'

Gloria a vós, iniciats!
Vàreu travessar la nit.
Gràcies a tu, Osiris,
i a tu, Isis siguin donades!
La fortalesa ha vençut
i en recompensa corona
la bellesa i la saviesa
amb una corona eterna!

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Giovanni Ruffini (1807-1881), llibret

Don Pasquale

"Che interminabile andirivieni!"

Che interminabile andirivieni!
Non posso reggere, rotte ho le
reni,
tin, tin di qua, ton, ton di là,
in pace un attimo giammai si
sta.
Ma... casa buona, montata in
grande.
Si spende e spande; c'è da
scialar.
Finito il pranzo vi furon
scene.
Comincian presto. Contate un
po'.
Dice il marito «Restar
conviene.»
Dice la sposa «Sortir io vo'!»

Que interminable és anar i
venir!
No puc descansar, estic
rebentada,
tin-tin per aquí, ton-ton per
allà,
mai hi ha un moment de pau.
Però... És una bona casa, posada
ben gran.
Es gasta i malgasta: s'hi pot
cisar.
En acabar el sopar va haver-hi
alдарulls.
Comencen aviat. Expliqueu una
mica.
Diu el marit: "Convé quedar-
se."
Diu l'esposa: "Jo sortiré."

Il vecchio sbuffa, segue
baruffa.
Ma la sposina l'ha da spuntar.
V'è un nipotino
guastamestieri,
che tiene il vecchio sopra
pensieri.
La padroncina è tutto fuoco.
Par che il marito lo conti
poco.
Zitti, prudenza, alcuno viene!
Si starà bene, c'è da scialar.

*El vell rebufa, segueix la baralla.
Però la doneta l'ha de guanyar.
Hi ha un nebodet que tot ho
enreda,
que té, el vell, preocupat.
La mestresseta és tota foc.
Sembla que hi ha marit per a
poc temps.
Silenci, prudència, algú
s'apropa!
Estarem bé, s'hi pot cisar.*

Ambroise Thomas (1811-1895)
Michel Carré (1821-1872) i Jules Barbier
(1825-1901), llibret

Hamlet

"Comme la fleur"

Comme la fleur, comme la
fleur nouvelle
Tombe au souffle des autans,
Elle est morte, jeune et belle,
Sous la brise du printemps.
Elle est morte!
Comme la fleur...
Hélas! hélas! Prions pour elle!
prions!
Au sein des cieux
Dieu la rappelle!
Dieu vers lui, hélas! la rappelle
Hélas! si jeune, si belle,
Dieu la rappelle!
Prions, prions, prions!

*Com la flor, com la flor nova
es marceix sota l'aire de la
tardor,
ella és morta, jove i bella
sota la brisa de la primavera.
És morta!
Com la flor...
Ai! Pregonem per ella! Pregonem!
Al si del cel
Déu l'ha cridat!
Ai!, tan jove, tan bella.
Déu l'ha cridat!
Pregonem, pregonem, pregonem!*

Richard Wagner (1813-1883), música i llibret

Die Meistersinger von Nürnberg

"Wach' auf!"

Wacht auf, es nahet gen den Tag;
ich hör singen im grünen Hag
ein wonnigliche Nachtigall,
ihr Stimm' durchdringet Berg
und Tal;
die Nacht neigt sich zum
Okzident,
der Tag geht auf von Orient,
die rotbrünstige Morgenröt
her durch die trüben Wolken
geht.

*“Desperteu, ja s’apropa el dia;
en el verd matoll sento cantar
un dolcíssim rossinyol,
i el seu cant travessa valls I
muntanyes;
la nit es perd a l’occident,
i el dia s’eleva per l’orient;
l’aurora resplendent
trenca entre els ombrívols
núvols.*

Heil! Heil!
Heil dir, Hans Sachs!
Heil Nürnbergs Sachs!
Heil Nürnbergs teurem Sachs!
Heil! Heil!

*Salve, Sachs!
Salve a tu, Sachs!
Salve a Sachs de Núremberg!
Salve a l’estimat Sachs de
Núremberg!
Salve! Salve!*

Giuseppe Verdi (1813-1901) **Temistocle Solera** (1815-1978), llibret

Nabucco

"Va pensiero"

Va', pensiero, sull'ale dorate;
va', ti posa sui clivi, sui colli,
ove olezzano tepide e molli
l'aure dolci del suolo natal!
Del Giordano le rive saluta,
di Sionne le torri atterrate...
Oh mia patria sì bella e
perduta!
Oh membranza sì cara e fatal!
Arpa d'or dei fatidici vati,
perché muta dal salice pendi?
Le memorie nel petto
raccendi,
ci favella del tempo che fù!
O simile di Sòlima ai fati
traggi un suono di crudo
lamento,
o t'ispiri il Signore un
concento
che ne infonda al patire virtù!

*Vola, pensament, amb ales
daurades;
posa't als vessants i als turons,
on exhala la seva dolça
fragància
l'aire dolç del sòl natal!
Saluda les ribes del Jordà,
les esfondrades torres de Sió...
Oh, la meva pàtria, tan bella i
perduda!
Oh, record tan estimat i fatal!
Arpa daurada dels fatídics
profetes,
per què penges del salze
silenciosa?
Reviu els records al nostre pit,
parla'ns del temps que ha
passat!
Al destí de Jerusalem
canta un aire de cru lament!
Oh, que el Senyor t'inspiri una
melodia
que infongui virtut al patiment!*

Ruggero Leoncavallo (1857-1919), música i
llibret

I Pagliacci

"Coro delle campane"

RAGAZZE

I zampognari! I zampognari!

UOMINI

Verso la chiesa vanno i
compari.

(Le campana suonano a vespro)

IVECCHI

Essi accompagnano la
comitiva
che a coppie al vespero sen va
giuliva.

DONNE

Andiam.
La campana ci appella al
Signore.

CANIO

Ma poi, ricordatevi:
A ventitrè ore!

CORO

Andiam, andiam!
Don, din, don, din. suona
vespero,
ragazze e garzon,
a coppie al tempio
affrettiamoci,
c'affrettiam! Din. don!
diggià i culmini.
Don, din, vuol baciàr.
Le mamme ci adocchiano,
attenti, compar.
Don, din. Tutto irradiasi
di luce e d'amor.
Ma i vecchi sorvegliano,
gli arditi amador.
Don, din.

NOIES

Els gaiters! Els gaiters!

HOMES

*Cap a l'església van els
compares
(les campanes sonen a vespres)*

VELLS

*Acompanyen la comitiva de
parelles
que van a vespres*

DONES

*Anem!
La campana ens crida al
Senyor.*

CANIO

*I després, recordin:
a les onze!*

COR

*Anem! Anem!
Don, din, don, din.
Sonen a vespres,
noies i nois en parelles,
afanyem-nos! Din, don!
Allà, a la llunyania, el sol
don, din, vol besar els cims.
Les mares ens observen,
atents, compares!
Don, din, tot s'omple de llum i
amor.
Malgrat que els vells vigilen
l'ardent amant.
Don, din.*

Pietro Mascagni (1863-1945)
Giovanni Targioni-Tozzetti (1863-1934),
libret

Cavalleria Rusticana

"Gli aranci olezzano"

DONNE

Gli aranci olezzano
sui verdi margini,
cantan le allodole
tra i mirti in fior;
tempo è sì mormori
da ognuno il tenero
canto che i palpiti
raddoppia al cor.

UOMINI

In mezzo al campo
tra le spiche d'oro
giunge il rumore
delle vostre spole,
noi stanchi
riposando dal lavoro
o voi pensiamo,
o belle, occhi-di-sole.
O belle, occhi-di-sole,
a voi corriamo,
come vola l'augello

DONNE

Cessin le rustiche opre;
la Vergine serena
allietasi del Salvator;
tempo è sì mormori
da ognuno il tenero
canto che i palpiti.

DONES

*Els tarongers perfumen
els marges verds,
canten les aloses
entre la murta florida;
és el temps de cantar
cadascuna de les tendres cançons
que fan que el cor
bategui amb força.*

HOMES

*Enmig dels camps
d'espigues daurades
se sent la remor
de les vostres bobines,
nosaltres, cansats,
reposant de la feina,
pensem en vosaltres,
oh belles d'ulls de sol,
a vosaltres correm,
com vola l'ocell
al seu reclam.*

DONES

*Que acabi el treball de camp;
la Verge serena
és reconfortada pel Salvador;
és temps de cantar cada una de
les tendres
cançons que fan
que el cor bategui amb força.*

Georges Bizet (1838-1875)
Henri Meilhac (1831-1897) i Ludovic
Halevy (1834-1908), llibret

Carmen

"Les voici, voici la quadrille"

Les voici! voici la quadrille,
la quadrille des toreros.
Sur les lances, le soleil brille!
En l'air toques et sombreros!
Les voici, voici la quadrille,
la quadrille des toreros!
Voici, débouchant sur la place,
voici d'abord, marchant au
pas,
l'alguazil à vilaine face.
À bas! à bas! à bas! à bas!

*Aquí estan! Aquí està la
quadrilla!
La quadrilla de toreros!
El sol brilla a les piques!
Tireu a l'aire gorres i barrets!
Aquí estan! Aquí està la
quadrilla!
La quadrilla de toreros!
Aquí estan entrant a la plaça.
Va primer, marcant el pas,
l'algutzir amb cara de malvat.
Avall amb ell! Avall amb ell!*

Et puis saluons au passage,
saluons les hardis chulos!
Bravo! viva! gloire au courage!
Voici les hardis chulos!
Voyez les banderilleros,
voyez quel air de crânerie!
Voyez quels regards, et de
quel éclat
étincelle la broderie
de leur costume de combat!
Voici les Banderilleros!
Une autre quadrille s'avance!
Voyez les picadors!

*I salutem en passar,
salutem els valents peons!
Bravo! Visca! Glòria al coratge!
Aquí estan els valents peons!
Mireu els banderillers!
Mireu que fanfarrons!
Les mirades intrèpides
i les lluminoses llampades del
brodat
dels seus vestits de lluentons!
Aquí estan els banderillers!
Una altra quadrilla s'avança!
Aquí estan els picadors!*

Comme ils sont beaux!
Comme ils vont du fer de leur
lance
harceler le flanc des taureaux!
L'Espada! Escamillo!
C'est l'Espada, la fine lame,
celui qui vient terminer tout,
qui paraît à la fin du drame
et qui frappe le dernier coup!
Vive Escamillo!

*Que bonics!
Amb el ferro de les seves pues
piquen els lloms dels braus!
El torejador! Escamillo!
Una altra quadrilla avança!
Aquest és el torejador, l'espasa,
que ve a acabar amb tot,
que apareix al final del drama
i qui donarà el darrer cop!
Visca Escamillo!*

Ah! Bravo!
Les voici, voici la quadrille,
la quadrille des toreros!
Sur les lances, le soleil brille!
en l'air toques et sombreros!
Les voici, voici la quadrille,
La quadrille des toreros!
Escamillo! Bravo!
Vive Escamillo! Ah!
Bravo! Vive! Bravo!

Ah! Bravo!
Aquí estan! Aquí està la
quadrilla!
La cuadrilla de toreros!
El sol brilla a les piques!
Tireu a l'aire gorres i barrets!
Aquí estan! Aquí està la
quadrilla!
La cuadrilla de toreros!
Escamillo! Bravo!
Visca Escamillo! Ah!
Bravo!Visca! Bravo!

Rafael Ferrer i Fitó (1911-1988)

Tres “Parenostre”

Evangelí segons Mateu, Mt 6:9-13

Pare nostre, que esteu en el cel
sigui santificat vostre nom
vingui a nosaltres el vostre Regne
faci's la vostra voluntat
així a la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia,
doneu-nos, Senyor, el dia d'avui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem els nostres deutors;
i no permeteu que nosaltres caiguem
a la temptació,
ans deslliureu-nos del qualsevol mal.
Amén

Salvador Brotons (1959)

Octavio Paz (1914-1998), text

La Arboleda

Enorme y sólida pero oscilante,
golpeada por el viento pero encadenada,
rumor de un millón de hojas
contra mi ventana.

Motín de árboles,
oleaje de sonidos verdinegros.
La arboleda, quieta de pronto,
es un tejido de ramas y frondas.
Hay claros llameantes.

Caída en esas redes se revuelve, respira
una materia violenta y resplandeciente,
un animal iracundo y rápido,
un cuerpo de lumbre entre las hojas:
el día.

A la izquierda del macizo,
más idea que color,
poco cielo y muchas nubes,
el azuleo de una cuenca
rodeada de peñones en demolición,
arena precipitada en el embudo de la arboleda.

En la región central gruesas gotas de tinta
Esparcidas sobre un papel que el poniente inflama, negro casi
enteramente allá,
en el extremo sudeste,
donde se derrumba el horizonte.

La enramada, vuelta cobre, relumbra.
Tres mirlos atraviesan la hoguera y reaparecen ilesos,
en una zona vacía: ni luz ni sombra.
Nubes en marcha hacia su disolución.
Encienden luces en las casas.
El cielo se acumula en la ventana.

El patio, encerrado en sus cuatro muros,
se aísla más y más.
Así perfecciona su realidad.
El bote de basura, la maceta sin planta,
ya no son, sobre el opaco cemento,
sino sacos de sombras.
Sobre sí mismo el espacio se cierra
Poco a poco se petrifican los nombres.

Benet Casablanca (1956)

Josep-Ramon Bach (1946-2000), text

Triptic del Marquet

En memòria de Josep-Ramon Bach

Comoedia Harmonica

Arquejant els murs del disig
les músiques són portalons
en la densa espessor del temps
(contraforts de nocturna pedra
d'una íntima catedral suspesa
en l'aire del secret) que,
irradiant cels estel·lars
engolen cap el món profund
la tràgica veu personal
d'una irresistible paüra.

Disig i sofre

El temps impregna
d'olors els meus presagis.
I en la certesa
amaga l'hora dolça
i encén la més temible

Ai, com estimo
la fosca melangia
D'aquesta balma.
I com em plau sentir-me
perdut en els seus braços.

Oh vida meva,
teus són aquests versos
I el seu llinatge.
Teves la melangia
I el plor que m'acompanya.

L'origen – El destí

La llum s'enfila per obagues dubtoses en ple abisme.
On les tenebres escriuen el silenci amb plomes d'àngel.
L'univers posa sentinelles de marbre als peus del somni.

Pau Casals (1876-1973)

O vos omnes

Llibre de les lamentacions 1:12

O vos omnes qui transitis per
viam,
attendite et videte
si est dolor sicut dolor meum.

*Oh, vosaltres, homes que passeu
pel camí:
guaiteu i vegeu
si potser hi ha dolor com el meu.*

Feliu Gasull (1959)

Mercè Marçal (1952-1998), poesia

Cançó de bressol de la Cesca

Bruixeta la non-non,
amb caputxeta blanca.
Hi ha una finestra als núvols
que si s'obre no es tanca,
si no ve la soneta
amb ventallet molt fi.
Pestanyeta de seda,
lluneta de coixí.

Albert Guinovart (1962)

Dues cançons populars catalanes

El mariner

A la vora de la mar
hi ha una donzella
que enbrodava un mocador
que és per la reina.

Quan en fou a mig brodar
li manca seda
veu venir un mariner
que una nau mena.

Mariner, bon mariner
Que en porteu seda?
Pugeu a dalt de la nau,
Triareu d'ella.

La donzella entra a la nau
escull la seda.
Mentre va mercadejant
la nau pren vela.

Mariner, bon mariner,
torneu-me en terra
que els aires de la mar
em donen pena.

La Margarideta

Margarideta lleva't de matí,
que n'és tard de matinada
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de matí.
Prou me'n llevaria jo,
si mitgetes en tenia
prou me'n llevaria jo,
però mitgetes no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta,
Pere ja és aquí.
Margarideta lleva't de matí.

Margarideta lleva't de matí,
que n'és tard de matinada
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de matí.
Prou me'n llevaria jo,
si sabates en tenia
prou me'n llevaria jo,
però sabates no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta,
Pere ja és aquí.
Margarideta lleva't de matí.

Margarideta lleva't de matí,
que n'és tard de matinada
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de matí.
Prou me'n llevaria jo,
si faldilles en tenia
prou me'n llevaria jo,
però faldilles no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta,
Pere ja és aquí.
Margarideta lleva't de matí.

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dilluns, 28.07.25 – 20 h

Sala de Concerts

—Santcovsky, Albéniz i Stravinsky

Joven Orquesta Nacional de España (JONDE)

Francisco Fullana, violí

Nuno Coelho, director

F. Santcovsky: *Concierto de los elementos I & II*

I. Albéniz: *Suite Iberia*

I. Stravinsky: *La consagració de la primavera*

Preu: 35 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré –
Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep
Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura –
Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens
– Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo
Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt –
Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni
Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors
Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

